

Lietuvai reikia ne vien dolerių

Danutė Bindokienė

Užsienio lietuvių bendravimas su Lietuva vis intensyvěja. Jį beveik galime suskirstyti į tris grupes. Į pirmąją įrikiuotume atostogautojus, turistus ir pirmą kartą į savo tėvų žemę keliaujančius tautiečius iš visų pasaulio kampų. Reikia manyti, kad tokios proginės kelionės šią vasarą pasiekė zenitą ir Lietuvą aplankiusiųjų išpūdžius netrukus pradėsime girdėti platesniu mastu. Tuo tarpu tie išpūdžiai įvairūs: daug gražių atsiliepimų, bet nemažai ir neigiamybių — vadinasi, Lietuva šiuo atveju yra kaip bet kuris kitas kraštas, aplankytas atostogų metu.

Antroje grupėje yra organizuotai ir pavieniui teikiama materialinė pagalba Lietuvos žmonėms: ligoniams, seneliams, našlaičiams, pamestinukams, ar institucijoms (bažnyčioms, mokykloms). Čia galima prijungti ir asmenišką paramą giminėms, artimiesiems, pažįstamiems.

Trečioji užsienio lietuvių grupė tiesia į Lietuvą investicinius tiltus. Nors tuo būdu taip pat teikiama parama, bet ji jau turi ir sau naudos žymes — investuotojai, tikisi, kad jų investuoti pinigai atneš pelną, kitaip nerizikuotų savo turtu.

Tačiau visi, vienokiu ar kitokiu būdu bendradarbiaudami su Lietuva, tai daro savo kilmės šaknų skatinami. Daugelis jų visai nesidomėtų Lietuvos žmonėmis ar ekonomika, jeigu nejaustų tolimą savo tautos šauksmą.

Lietuvaitės prie šulinio (Rumšiškių buities muziejus)

J.Polio nuotr.

Artimesnis bendravimas reikia ir geresnį pažinimą, o, susipažinę su Lietuvos kasdienybe, kartais nepagailime kritikos visoms neigiamybėms, kurias tas mūsų pažinimas atskleidžia. Deja, kritika čia reikalo nepataisys.

Jeigu tikime, kad sovietinė okupacija per tuos dešimtmečius pakeitė lietuvių tautos charakterį, turėtume dėti daugiau pastangų, kad mūsų tautiečiai tėvynėje pamestų okupanto įbruktus įpročius ir daugiau dėmesio skirtų tikrosioms dvasinėms vertybėms. Šiam tikslui nepakanka tik dolerių — už juos nenupirksime tiesos, pasiaukojimo, ištikimybės, idealizmo, artimo meilės... Antra

vertus, juk mes tų dolerių per daug neturime. Mėgstame pasididžiuoti Lietuvių fondo sukauptais milijonais, bet pasiskaitykime (pvz., „Drauge“) apie didžiųjų pasaulio bendrovių investicijas, bankų paskolas. Prieš tai mūsų pagalba yra tik lašelis jūroje.

Lietuvos žmonėms reikia ne vien dolerinės paramos. Turime jiems atiduoti dalį savęs. Kiekvienas kontaktas, susitikimas, darbas jaunimo stovyklose, užsienio lietuvių spaudos pasiuntimas prisidės prie pasikeitimo. Maža skale tai jau vyksta, bet dar labai maža. Kažkodėl mes dar vis manome, kad vienintelė veiksminga parama yra pinigai.

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Inácio 671 – Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 63-5975

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$. 5,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS: R\$. 8,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: R\$. 0,35
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina R\$. 0,25
Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
Į tolimus kraštus 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$. 7,00

Verta pastebėti, kad kita-
taučiai labiau supranta dvasi-
nės paramos reikalingumą. Čia
mintin užklysta „Opus Dei“ or-
ganizacija. Jos nariai jau kelinti
metai ruošia Lietuvos jaunimui
katalikiškas stovyklas (anglų
kalba), kuriose dirbama evange-
lizacijos srityje. Stovyklų vado-
vai yra Amerikos universitetų
studentai katalikai, kurie savo
pavyzdžiu ir žodžiais stengiasi
giliau supažindinti lietuvių
jaunimą ne tik su Kristaus
mokslu, bet ir su vakarietiška
kultūra, istorija, gyvenimo
būdu. Kad būtų lengviau sto-
vyklose pradėta darba tęsti, šį
rudeni Vilniuje bus atidaryta
nuolatinė „Service Project in
Lithuania“ įstaiga. Programą
koordinuoja Robert Libertini iš
Čikagos.

Žinome, kad jaunimas Lietu-
voje šiuo metu ypač traukiamas
neigiamų srovių iš Vakarų bei
Rytų. Jis neturi gairių, kurios
padėtų pasukti, krikščioniš-
komis vertybėmis pagrįstu
gyvenimo keliu. Tuo pasime-
timu naudojasi įvairios sektos,
mokančios privilioti jaunuolius,
todėl jiems labai reikia
pagalbos. „Opus Dei“ kaip tik
ir ateina į talką, bet reikėtų,
kad ir mes patys įsijungtume į
tą auklėjamąjį darbą. O progų
tam tikrai yra, tik reikia jų ne-
vengti.

DERYBOS SU KARALIAUŽIAUS
SRITIES ADMINISTRACIJA

Rugsėjo 15-16 dienomis Vilniuje,
derėjomis su Karaliaučiaus kultūros
valdybos viršininku ponu N. Bezruko-
vu ir jo pavaduotoju N. Dobriejevu.

Kaip žinia, po II pasaulinio karo Ka-
raliaučiaus sritis atiteko SSSR, o da-
bar yra Rusijos sritis, vadinama Kali-
ningrado sritimi.

Ši sritis Lietuvai svarbi tuo, kad čia
yra sienos baltų genčių gyventos žė-
mės, čia buvo atspausdintos pirmosios
knygos lietuvių ir prūsų kalbomis, čia
gyveno Kristijonas Donelaitis, Vydū-
nas ir kiti Lietuvai nusipelnę žmonės.

Jau daugiau kaip metai Kultūros
ir švietimo ministerija susirašinėja su
Karaliaučiaus srities administracija, de-
rindama Vydūno namo Tilžėje (da-
bar Sovietskas) nuomos. Mes čia nori-
me įkurti Vydūno muziejų ir lietuvių
kultūros centrą. Tačiau, tam reikia pa-
statyti butus ir iškeldinti tris šeimas,
kurios dabar gyvena šio namo antrajame
aukšte ir kulinarijos cechą įsikūru-
sį pirmajame aukšte.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė
paskyrė pinigų butų statybai, tačiau
niekaip negalėjome susitarti dėl minė-
to cecho iškeldinimo. Mūsų nuomone,
tai turėtų būti Tilžės miesto reikalas.
Tuo tarpu jie nori primesti šią proble-
mą mums.

Matydami, kad susirašinėjimu šio
reikalo neišspręsimė, pakvietėme Kara-
liaučiaus administracijos atstovus į Vil-
nių aptarti mums rūpimus klausimus.

Pavyko susitarti, kad kulinarijos ce-
cho iškeldinimu rūpinsis Karaliaučiaus

sritis. Susitarėme, kad po 2-3 savačių
susitiks darbo grupės, kurios suderins
sutarties tekstą ir tikimės kad lapkričio
mėnesį sutartį dėl Vydūno namo pasi-
rašyti.

Susitikimo metu aptarėme ir K. Do-
nelaičio muziejaus Tolninkemyje (da-
bar Čystyje Prūdy), paminklo Herkui
Mantui reikalus, kai kurias lietuvių ben-
druomenės Karaliaučiaus srityje pro-
blemas.

Iš Lietuvos pusės derybose dalyvavo
Kultūros ir švietimo ministerijos Kul-
tūros paveldo departamento direkto-
rius A. Bėkšta, Etnokultūros skyriaus
darbuotojai S. Lukoševičius ir V. Kon-
drotienė.

A. B.

"BALTBATAS" BUS, PASIENIO
PROBLEMOS LIEKA

Latvijos, Lietuvos ir Estijos premjerai,
V. Birkavas, A. Šleževičius ir M. Laras
antradienį Rygoje pasirašė sutartį dėl
Baltijos taikos palaikymo pajėgų bata-
liono įkūrimo.

Sutartis sako, kad Baltijos valstybės
įsipareigojo sukurti "Baltbatą", kad
galėtų veikti pagal JTO ir ESBK suteiktą
taikos palaikymo mandatą, bendra-
darbiauti su NATO ir Europos Sąjunga,
užtikrinant taiką, "Baltbatas, bus for-
muojamas iš Baltijos šalių kariškių arba
karinį išsilavinimą bei patirtį turinčių
savanorių sutarčių pagrindu.

Baltijos valstybių premjerai taip pat
pasirašė vyriausybės bendradarbiavi-
mo rezoliuciją, kurioje numatyti pagrin-
diniai Baltijos Ministrų Tarybos (BMT)
bendradarbiavimo ir veiklos principai.
Rezoliucijoje konstatuojama būtinybė
bendromis jėgomis spręsti muitinių
bei sienos apsaugos, socialinio draufimo,
nusikalstamumo mažinimo, prekybos,
švietimo, mokslo, energijos tiekimo rei-
kalus. Numatyta įkurti 15 įvairių komi-
tetų. Be to, parafuotas Lietuvos ir Esti-
jos susitarimas dėl bendradarbiavimo
prekiaujant žemės ūkio produkcija.

Po to įvykusioje trijų premjerų spau-
dos konferencijoje pažymėta, kad di-
džiausias Baltijos šalių rūpestis dabar
yra pagerinti pasienio bei muitinių tar-
nybų darbą.

BNS

Geriausia šventinė dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins visus metus

• Gyvenimas be lietuviškos spaudos
yra bėgimas nuo savo tautos

LIETUVOJE Popiežiaus kryžius Kryžių kalne

Šiaulių rajone prie Kryžių kalno vyko didelės popiežiaus Jono Pauliaus II vizito Lietuvoje minėjimo iškilmės.

Šiaulių Šventųjų apaštalų Petro ir Povilo bažnyčios klebonas monsinjoras K. Jakaitis Eltai pasakė:

— Unikalus paminklas — Kryžių kalnas — padarė popiežiui labai didelį įspūdį ir panoro Jo Šventenybė šioje vietoje ir savo kryžių pastatyti. Šventojo Tėvo pageidavimu Vatikane buvo sukurta žmogaus dydžio prikaltojo Kristaus skulptūra. Į Lietuvą atsiųstą šį iš bronzos išlietą Krucifiksą mums perdavė popiežiaus nuncijus arkivyskupas Ch. M. Garsija. Čia Šventojo Tėvo dovana — Krucifiksas — buvo pritvirtinta prie kryžiaus, padirbto iš Lietuvos girių ažuolo. Ir štai aikštėje prie Kryžių kalno jau stovi daugiau kaip keturių metrų aukščio popiežiaus Jono Pauliaus II kryžius, iškilęs ant šlifoto granito pjedestalo. Granite iškalti žodžiai: "Ačiū jums, lietuviai, už šį Kryžių kalną, liudijantį Europos ir viso pasaulio tautoms didį šio krašto tikėjimą". Tai — Jono Pauliaus II žodžiai, pasakyti po apsilankymo Kryžių kalne.

ARKIVYSKUPO MEČISLOVO REINIO

110-sios gimimo metinės paminėtos rugsėjo 3 d. Panevėžyje. Kristaus Karaliaus katedroje. Mišias aukojo vysk. J. Preikšas. Minėjimas įvyko dramatis teatre, kur dr. A. Vasilauskienė pasakojo apie arkivyskupo asmenybę ir gyvenimą, velionies politinę veiklą apžvelgė dr. L. Truska, dr. V. Aramavičiūtė aptarė arkivyskupo keltas auklėjimo problemas. Svarstytas atminimo jamžinimas, pasidalinta prisiminimais. Savo kūrybos paskaitė poetė Lacrima. Koncertavo K. Paltaroko kat. gimnazijos mokiniai bei šv. Petro ir Povilo parapijos vaikų choras.

PATVIRTINTA LIETUVOS IR LENKIJOS SUTARTIS

ELTOS pranešimu, spalio 13 d. Vilniuje ir Varšuvoje buvo patvirtinta tarpvalstybinė draugiškų santykių ir gero kaimyninio bendradarbiavimo sutartis. Lenkijos parlamentariai vienbalsiai parėmė įstatymą, įpareigojantį Lenkijos prezidentą Lech Valensą pasirašyti sutarties aktą. Lietuvos seimo posėdyje už tai balsavo 91 seimo narys, prieš 19, susilaikė 8. Sutartyje pripažįstama šiuo metu esanti Lenkijos-Lietuvos siena ir įsipareigojama besąlygiškai gerbti abiejų suverenumą bei teritorinį vientisumą, pažadėta nenaudoti jėgos tarpusavio santykiuose. Sutartis sudaryta 15 metų laikotarpiui, kuris automatiškai pratęsiamas po to dar penkeriems metams, jei nė viena šalis tam nesipriešins.

KREMATORIUMAS KAUNE

Kauno architektūrinė taryba jau ruošiasi statyti krematoriumą, neiaukdamas kol užsipildys miesto kapinių plotai ir pritrūks vietos naujoms kapinėms. Būsimojo krematoriumo projektą paruoš architektai Gražina Janulytė-Bernotienė, Algis Buraitis ir Stasys Putvys. Krematoriumui siūlomos vietos ramiajame Kauno rajono Senavoje prie kapinių. Petrašiūnuose ir netoli VI forto. Šiuo metu kauniečiai architektai projekte gali remtis tik prieš ketvirtį šimtmečio Čekoslovakijoje naudota krematoriumų darbo technologija. Tikimasi susilaukti techninės pagalbos iš kanadiečių ir švedų.

GERAS GRYBŲ DERLIUS

Po vidurvasario karščių ir sausros ši rudenį išaugo daug grybų Lietuvos miškuose. Jų niekada netrūkdavo Dzūkijoje. Ten šiemet reikia vienkartinio ar sezoninio bilieto grybams be uogoms rinkti. Vienkartinis kainuoja du litus, sezoninis — dešimtį litų. Dzūkai grybais vadina tik baravykus ir voveraites. Kitais jie nesidomi. Marcinkonyse vietiniai gyventojai kasė bulves stebėdamiesi grybautojų antplūdžiu. Naglis Šulija savo išvadas "Lietuvos ryto" skaitytojams pateikia džiugia pranešimo antrašte: "Grybų Lietuvoje užtenka ir sau prisirinkti ir kitiems parduoti". Pakelkė prie Marcinkonių galėjai nusipirkti baravykų ir voveraičių. Pakaunės miškuose taip pat buvo daug grybų, bet mažai baravykų ir voveraičių. Jų betgi buvo galima įsigyti turguje. Aukštaičiai grybavo Šimonių, Labanoro giriose. Atskiruose bioteliuose išdygusiais baravykais džiugėsi Ignalinos gyventojai, Žemaitijos miškuose ir pajūryje taip pat netrūko grybų. Klaipėdos ir Telsių turguose jie buvo pardavinėjami kibirais ir net bulviniams krepšiais. Nenuostabu, nes miškai buvo pilni grybautojų.

LABDAVA IŠ KANADOS

"Lietuvos rytas" skelbia, kad rugpiūčio 2 d. į Lietuvą atskrido lėktuvas iš Kanados su ketvirčia siunta vaistų, parūpintų Kanados vyriausybės ir Raudonojo kryžiaus organizacijos, pagal programą, vykdomą kartu su sveikatos apsaugos ministerija. Vaistai bus skiriami vaikų gydymo įstaigoms ir gimdymo skyriams.

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų - spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tvirtinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

Henrikas Paulauskas – Vilnius

SUNKI ŽEMĖS GRAŽINIMO BYLA

Amerikoje gyvenančios Lietuvos pilietės pastangos atgauti visą nuosavybę ir jos kova su vietine valdžia

Seimo nariai, Respublikos prezidentas ir ministeris pirmininkas gavo ūkininkės Genovaitės Beleckienės-Plukienės laiškus. Jų esmė – iš jai priklausomų 50,42 hektarų žemės sugrąžinta per didžiausius vargus ir pastangas tik 43 ha, gi 7,6 lieka ir toliau valstybės valdose.

Šeimos istorija

Idomi Beleckų šeimos istorija. Jonas ir Veronika Beleckiai, dar prieš I D. karą išvykę į JAV, sunkiausiu darbu kasyklose užsidirbo dolerių ir 1921 m. sugrįžę į gimtinę iš grafo de Šuazelio Kupiškio valsčiaus Puožo kaime nupirko dvaro centrą bei nedidelį, bet labai gražų Puožo ežerėlį. Jonas Beleckis buvo svetingas ūkininkas; sutvarkė ežero pakrantes, įveisė vertingų žuvų, kartu su kaimynais ir "Pieno centru" patatė savo žemėje pieninę. Nors ežeras buvo jo nuosavybė, jis niekada nedraudė jame žvejoti su meškerėmis, labai svetingai priimdavo poilsiauti atvykusius kupiškėnus. Vidurvasaryje jis svečią pagirdydavo ne vien skaniu šulinio vandenėliu, bet ir pakviesdavo paragauti rūgštapienio, pasukų ar šalto pieno. Ypač šią vietą mėgo Lietuvos kariuomenės Kupiškio įgula. Čia dažnai lankydavosi plk. T. Vidugiris, maj. A. Okulič-Kozarinas, kpt. A. Kazanas, čia poilsiaudavo kupiškėnų mokytojai.

Sovietinėje okupacijoje

Didžiausios nelaimės prasidėjo su sovietų okupacija. Jonas Beleckas 1945 m. buvo suimtas ir karinio tribunolo nuteistas pagal 58-1 str. 10-čiai metų kalėjimo ir 5 metams tremties. Po Stalino mirties jis 1956 m. buvo reabilituotas, o 1992 m. Lietuvos aukščiausiojo teismo nutarimu pripažintas visiškai nekaltu, buvo atstatytos visos jo teisės ir sugrąžintas turtas. Deja, jau po jo mirties...

Beleckų sūnūs, gimę JAV, per visus negandų metus gyveno užjūriuose. Sesuo Genovaitė Beleckaitė-Plukienė, gimusi Lietuvoje, patyrė visą sovietinio

gyvenimo našta ir tik po didžiausių, dešimtmečius trukusių pastangų bei įrodinėjimo 1974 m. išvyko į JAV. Ji drąsiai, atkakliai kovojo ir veržėsi. Jos byla grėsė virsti tarptautiniu skandalu. Ir taip gavo leidimą išvažiuoti.

Gyvendama JAV G. Beleckaitė-Plukienė neatsisakė Lietuvos pilietybės ir nepriėmė JAV pilietybės, visados tikėjo, kad sugrįš į gimtinę.

Vėl Lietuvoje

Ir sugrįžo. Subūrė Puožo ūkininkus, jau antri metai jos žemėje žaliuoja ir duoda derlių kviečių laukai. Deja, puiki Beleckų sodyba yra sunaikinta. Sovietmečiu prie ežerėlio Kupiškio valdžios vyrai įsirengė sodybos vietoje taip populiarią "pirtelę", surentė medžiotojų namelį. Čia buvo didelių ir mažų, o neretai ir respublikinio masto pobūvių bei linksmybių vieta. Ežeras ne kartą buvo apnuodytas, dusdavo žuvys, įprato brakonieriai.

Ir kai dabar reikia šią vietą sugrąžinti teisėtai savininkei, vietos valdžia pašurpusi: "Tai kur mes, valdžia, poilsiausim, kur bus mūsų taip mielas "žalialis restoranas"?"

Galvos nusprendė – čia bus rekreacinė zona. Jokių savininkų teisių, jokio gražinimo. (Kupiškio teismas 1993 m. pripažino įstatymiškai Beleckų teisę į Puožo ežerą).

Genovaitė Beleckaitė-Plukienė ne kartą ir ne du mindžiojo slenksčius pas dabartinius Kupiškio vadovus. Visi plaunasi rankas; Vilnius nusprendė, kad rekreacinės zonos savininkams negražinamos. Betgi ne Vilnius sprendė kur Kupiškyje yra tos rekreacinės zonos. Vietinė valdžia nori visom priemonėm savo rankose išlaikyti gražias vietas, kad ir neteisėtai, o gal paskui, pasitaikius gerai progai, bus galima privatizuot su gera asmenine nauda.

Būdingas pokalbis

Štai stenograma pokalbio, kurį šį pavasarį turėjo Genovaitė Beleckaitė-Plukienė su Kupiškio rajono žemės ūkio valdybos viršininku, buvusiu Aukščiausiosios tarybos deputatu Leonu Apšega.

– Kada man bus sugrąžinta visa mano žemė?

– Matot, tų septynių hektarų mes negražinsim, nes tai mūsų poilsio vieta. Ilgus metus Kupiškio sviesto gamykla čia statė poilsio namus, čia puikios pirtys...

(Tos pirtys augo pusiau nelegaliai – juodoj rinkoj būdavo parduodamas neužpajamuotas sviestas ir taip augo baseinai, kiekvieną plytą aplaistant ne vien vandenėliu. Kiekvienas kupiškėnas žino savo laiku pagarsėjusias skandalingas vietas pienininkų istorijas).

– Bet Jūsų tie poilsio namai taip ir iki šiol galutinai neužbaigti, jie prienami tik valdžios privilegijuotiems. Būdam savininke aš neuždrausiu žmonėm poilsiauti – tęsiu savo tėvo svetingumo tradicijas.

– O kas žino? Gal Jūs tvora apsitversite?

– Jūs jau neteisėtai įstatymais dešimčia tokių tvorų apsitvėrėt, tyčiojate iš teisėtų savininkų.

– Tegul Vilniuj sprendžia; jeigu įsakys sugrąžinti – prašom. Bet va, atvažiuos rudenį danų delegacija – kur aš juos priimsiu, jei nebebus Puožo? Kupiškyje visos valgyklos, velniai žino, koku tai raugu vis tebedvokia...

– Būdam Puožo savininke aš tikrai mokėsiu ne vien danus priimti, nebijo kite.

– O gal Jūs labai brangiai už priėmimą paprašysite, o rajono kasa tuščia, neturėsiu iš ko mokėti?

– Tai ir dabar svečius priimat sovietmečio principu – geriat ir valgot nežinia iš kokių lėšų, o teisingiau, iš tos akursiančios savo tautos kišenės.

– Tai negi aš savo pinigais mokėsiu?

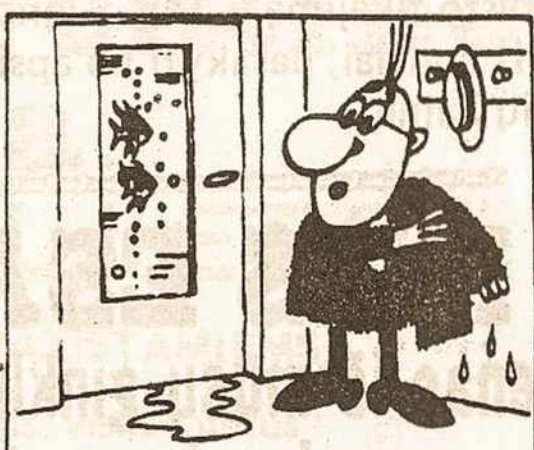
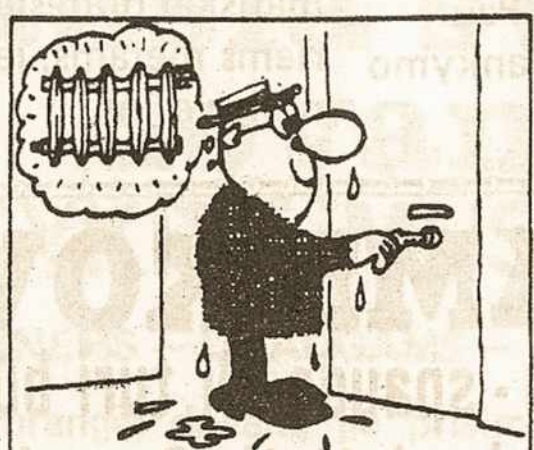
O Jūs nepagalvojate apie tai, kad jeigu tie Jūsų danai ar kiti svečiai sužinos, kad Jūs vaišinate atimtoje, ašarom aplaistytoje svetimoje sodyboje, sovietų atimtoje žemėje, ar jiems neatsistos kėsnis skersai gerklės? Ar jie nepasipiktins Jūsų vaišėm, jūsų priėmimu?

Leonas Apšega susimąstė.

– Tegul Vilnius sprendžia...

Aš gerai pažįstu Genovaitę. Jeigu ji sugebėjo pačiu tamsiausiu sovietmečiu išsi-veržti iš "geležinės uždangos" imperijos, sugebės Puožo bylą įsiūbuoti iki tarptau

J
U
O
K
A
I

IŠTESĖJĘS KOVĄ PRIEŠ SOVIETUS

VIENO GYVENIMO ISTORIJA

Rašo Stanislovas Laucevičius

(Tęsinys iš praeito nr.)

TREMTIS

1941 metų birželio mėnesio 14 dieną ketvirtą valandą ryto atvažiavo pas mus į kiemą sunkvežimis (vadinosi "polutorka"). Prie langų atsistojo ginkluoti žmonės ir beldėsi į duris. Kai mamytė atidarė duris, į trobą suvirto milicininkas su naganu rankoje, kareivis raudonarmietis su šautuvu su pasmeigtu durtuvu, politrukas su mauzeriu rankoje ir Žlibinų kalvis pavarde Šaulys. Mudu su mamyte liepė atsistoti prie sienos virtuvėje, iškelti rankas aukštyr ir nejudėti. Raudonarmietis užtaisė šautuvą, įvesdamas šovinį į lizdą, ir atkišo į mus šautuvą su durtuvu. O milicininkas, politrukas ir Šaulys ėmė daryti kratą, ieškojo ginklą. Kai baigė kratyti, Šaulys mudu su mamyte liepė nuleisti rankas. Politrukas sukomandavo: duodame 10 minučių laiko, pasiimkit po 50 kilogramų maisto ir drabužių, važiuosite su mumis. Mamytė pasieė duonos kepalą, lašinių paltį, drabužių tam kartui, ir lovos rubų pasikloti ir apsikloti. Sulipino mus į sunkvežimį, sumetė daiktus ir išvažiavom. Nuvažiavom į Telšių rajoną, Plungės valsčių Pakrekšnės kaimą. Ten suėmė Houvaldą Stanislovą su žmona Brone ir 90 metų senutę, Houvaldo motiną. Nuvežė mus į traukinių Telšių stotį. Ten mus sugrūdo į mažą 4 ratų gyvulinį vagoną. Vagone buvo padaryti dviejų aukštų gultai. Ant grindų daug karvių mėšlo. Dar atvežė į mūsų vagoną dešimt šeimų. Langus užkalė lentomis, duris uždarė ir užrakino. Pasidarė tvanku, tamsu, dvoku. Vaikai klykia, seneliai dėjuoja, moterys verkia, o man labai įdomu.

Telšiuose išstovėjome parą. Vagone buvo karšta, tvanku, net galva svaigo. Kareiviai lakstė vagonų stogais, bildėjo. Traukinys pajudėjo. Vežė tris paras. Sustojo kažkur Rusijoje, atidarė duris, liepė pasimti kibirus. Iš kiekvieno va-

SUNKI ŽEMĖS GRAŽINIMO BYLA

tinio masto. Taigi, siekdami išlaikyti savo rankose apšerpėjusią, be rimtos priežiūros paliktą pirtelę, kupiškėnai rizikuoja netekti gero vardo, sąžiningų partnerių statuso, toliau vykdyti sovietinio nacionalizavimo ir žmogaus teisių pamėnimo politiką.

Sėdint ant sovietinių kėdžių, iš esmės nepakeitus mąstymo ir moralės, sunku bus dainuoti tradicinę dainą "Kupiškėnai geri žmonės, jų tiesūs kelaliai..."

gono po du žmones. Duris vėl uždarė ir užrakino. Ten stovėjome dvi savaites. Po to kareiviai atidarė duris ir išvarė visus vyrus. Likome moterys, vaikai ir seniai. Vieną dieną skraidė lėktuvai, metė bombas į stotį, drebėjo vagonai, šaudė patrankos. Tuoj traukinys pajudėjo. Vežė į rytus. Po paros sustojome, Davė karšto vandens (vadinosi "kipistok"), ir vėl važiavome. Mirė vienas senukas ir du maži vaikai. Bildinom į duris, niekas neatidarė. Už trijų parų atidarė duris. Lavonai jau perėjo į dkompoziciją, skleidami savo mirties kvapą į vagono vidų. Atėjo du kareiviai, išmetė lavonus lauk, ir vėl važiavom. Aš prapjoviau su peiliuku mažą skylutę vagono sienoje. Per dienas žiūrėjau. Iš vakarų į rytus vežė sužeistuosius; jie buvo kruvini, aprištom kojom ir galvom. Iš rytų vežė į vakarus kareivius, tankus, patrankas. Tada supratau, jog karas prasidėjo. Vieną kartą daviau pažiūrėti mamytei. O ji man ausį pasuko. Sako: pamatys kareiviai ir sušaudys mus visus. Tą mano skylutę užtaisė ir nebeleido daugiau žiūrėti. Vežė mus mėnesį. Daugiau stovėjom, nei važiavom. Iš mūsų vagono dar mirė vienas vaikas ir dvi senos moterys, iš viso nuo pradžios šeši žmonės. Vieną dieną kareiviai atidarė vagonų duris. Liepė visiems išlipti lauk, pasiimti daiktus (vadinosi "barachlo"). Išlipom paišini, apipelyję prie didelės upės. Suskaičiau mūsų ešalone buvo 40 vagonų. Ta didelė upė vadinosi "Sievernaja Dvina", o miestas už upės "Kotlas". Čia paupy nusiprausėm, išsiplovėm škurlius, išsivirėm arbatos, sriubos — kas turėjo. Vyrų, kuriuos atskyrė, nebe maėm. Sakė, kad juos išvežė į Vorkutą (vieną iš didžiausių vergų darbo stovyklų, 80 kilometrų į šiaurę nuo arktikos poliaračio). Parą davė pailsėti. Upės šlaitais vaikščiojo kareiviai su šautuvais; o ant šautuvo užmautas durtuvas (vadinosi "štik"). Išaušus, garlaivis (vadinosi "bukysr") atitempė dvi dideles medinės baržas. Pristūmė prie kranto. Padėjo ant baržos krašto ilgas lentas, kitą galą įrėmė į krantą (vadinosi "trap"). Vyresnysis enkavedistas sukomandavo: imkit daiktus ir greičiau į baržas. Mus suvarė į baržas. Ten tiek žmonių prikišo, jog nei atsigulti nebuvo kur. Sėdėjom ant rišulių. Baržos dengtos. Stogai

iš lentų. Išvietė viena. Stovėdami eilėje, žmonės belaukdami nebeišlaikydavo savo vidurių, kol prieis prie savo vietos. Ore uodų galybės, puldamos kaip rūkas kandžioti savo aukas. Veidai ir rankos sutino, niežėjimas baisus. Baržoje daug žiurkių, kandžiojančių naktimis miegančias aukas. Vandeni gėrimui sėmė iš upės. Žmonės ėmė sirgti viduriais. Apte-kome utelėmis. Naktį šalta, dienos karštos.

(Bus daugiau)

ŽYDĖK MEILE TĒVYNĖS

*Tegul mums žydi, ta meilė tėvynės.
Lai dega širdyse ugnis jos šventa.
Prisiminę žiemą, ten krintantį sniegą,
Žaliam pavasary, žydinčias vėsnias sode.*

*Tenai serbantai puošia saulėtas dienas.
Tos bulvės, ten žydinčios mėlsvais žiedais
Ir laukus plačiai banguojančius liniais.
Žydėk Lietuva, dabinkis nokstančiais
javais.*

*Kaip malonu prisiminti tas tekancias upes
Ir vėją, ten ošiant supdams pušims šakas.
Drugius žaidžiančius tartum bučiuojant
gėles,
Ir vasaros vakarais nudainuotas dainas.*

*Kaip gražus mylimas, tas Nemuno kraštas
Piliakalniai atžymi, mūsų protėvių kovas.
Tą garbę lietuvių, aprašys poetų raštas.
O Dievas padės mums, priims mūs maldas*

Vytautas Skripka

APRENDA A CANTAR EM LITUANO

COM A NOVA FITA CASSETTE DE CANTOS POPOLARES LITUANOS.

Dicção clara. Acompanha a letra.

**LINKSMAI
DAINUOKIME**

CIRURGIĀ DENTISTĀ DANTŲ GYDYTOJA

DRA. SIMONE LAUCIS PINTO

PÇA. REPUBLICA LITUANA 48 S/04

TEL: 63.83.49 V. ZELINA

HORA MARCADA

CLINICA GERAL — CIRURGIA

ORTODONTIA (APARELHOS)

CRIANCAS E ADULTOS

LAUKIAME JŪSŲ PARAMOS

Popiežiškosios Šv. Kazimiero kolegijos seminarijos Romoje metinis kreipimasis į visuomenę.

Mieli Kolegijos Geradariai, Draugai,

Kolegija yra svarbus ir gyvas lietuviškas dvasinis centras Romoje. Tai galėjo įvykti ne vien dėl čia dirbančių asmenų pasišventimo, bet ir dėl mūsų bičiulių-geradarių dvasinės bei medžiaginės paramos ir pritarimo. Jie suprato Kolegijos vaidmenį ir prasmę krikščionybės centre ir visokeriopai Kolegiją rėmė. Todėl reiškiamo nuoširdžią padėką ir pagarbą visiems, kurie pasitikėjo Kolegija ir taip pat tiki tolimesniu jos vaidmeniu Lietuvos labui Dievo planuose.

Paskutiniai metai pilnai įprasmino įsteigimo visas praeityje padarytas aukas dėl Kolegijos ir išlaikymo Romoje. Šios įstaigos vadovybė, Dievo įkvėpta, Šventojo Sosto laiminama, pradėjo ruošti dvasiniam Lietuvos atgimimui dar gerokai prieš Lietuvos oficialų valstybės atstatymą. Ilgai prisiminsime tą istorinę, pilną baimės 1991 m. rugpiučio 19 dieną, kai pirmajam lietuvių klierikų ir kunigų (20) studentų autobusui dar sovietų sargyba leido pervaziuoti Lietuvos-Lenkijos sieną 1991-1992 akademiniams metams į Romą.

Reiškiamo nuoširdžią padėką tuometiniam Lietuvos episkopatui už drąsą bei visapusišką bendradarbiavimą. Dėkojame taip pat Amerikos episkopatui ir jo specialiam komitetui (kuriam vadovauja nuoširdus Kolegijos draugas prel. dr. Jurgis Šarauskas) už pritarimą tam žygiui ir už medžiaginę paramą iki šios dienos.

Jaučiame Dievo palaimą ir už ją dėkojame. Su didele viltimi ir pasitikėjimu žiūrime ir į Kolegijos tolimesnę misiją bei jos vaidmenį mūsų Bažnyčiai ir tautai Australijoje, Pietų Amerikoje, Europoje, Š. Amerikoje ir kitur lietuvių kunigų skaičius kasmet mažėja. Jau dabar jaučiamas didelis jų trūkumas. Esam tikri, kad Kolegija bus reikalinga ir ateityje. Kur kitur, jei ne čia, Lietuvos episkopatas galės paruošti lietuvius kunigus mūsų misijoms – kolonijoms už Lietuvos ribų?

Todėl ir šiais metais kreipiamės į lietuvių visuomenę su trimis prašymais: 1. maldos, 2. išmaldos ir 3. solidarumo.

1. Be maldos ar "Tėvas siųs darbininkų į Sūnaus vynuogyną?". Kviečiam todėl jungtis su Šv. Tėvu ir visa Bažnyčia, prašant daug ir šventų kunigų, ypač Lietuvai.

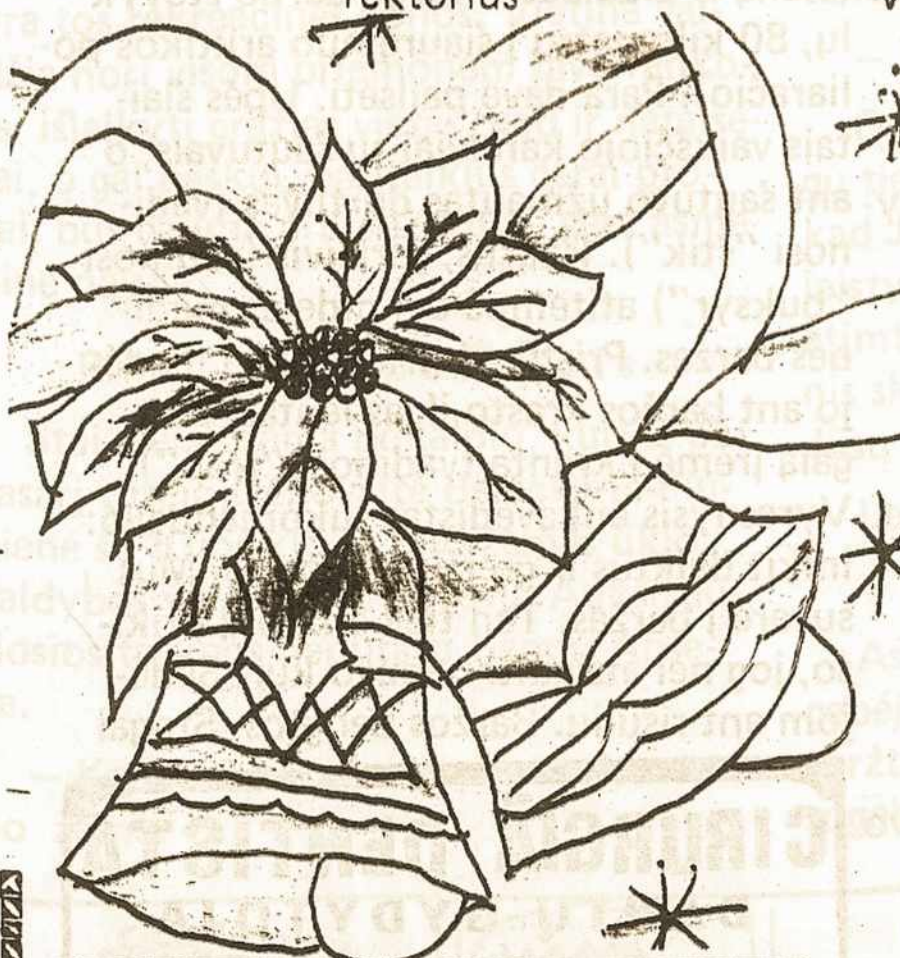
2. Be medžiaginės paramos (išmaldos) ši įstaiga nepajėgs tinkamai paruošti tų Tėvo siunčiamų darbininkų į Kristaus vynuogyną Lietuvoje ir išeivijoje. Kviečiam paremti savo auka šią seminariją (Kolegiją), esančią krikščionybės centre pagal savo išgales.

3. Be konkrečių asmenų solidarumo nebus medžiaginės paramos. Laikas, amžius, sveikata ir naujos politinės bei ekonominės sąlygos negailestingai retina Kolegijos geradarių gretas. Kviečiam todėl išeivijos lietuvius užimti tas retėjančias gretas, tapti mūsų geradariais. šis yra **MŪSŲ METINIS GERADARIŲ VAJUS**. Iš savo pusės mes pasižadame atslyginti visiems savo labdarius nuolatine malda.

Kolegijos vadovybės ir studentų vardu reiškiu nuoširdžią padėką, visiems Kolegijos geradariams, privatiems ir organizacijoms (vyčiams, Šv. Kazimiero gildijai, lietuviškoms parapijoms, vienuolynams...) už mūsų parodytą solidarumą, už moralinę, dvasinę bei medžiaginę paramą. Ir šiais metais su didele viltimi tikimės sulaukti daug **NAUJU KOLEGIJOS DRAUGŲ BEI GERADARIŲ**. Jie yra mums ženklas, kad Dievo Apvaizda laimina mus ir mūsų darbus.

Su pagarba ir dėkingumu.

prel. Alg. Bartkus,
rektorius

Čekius galite rašyti ir siųsti Pontificio Collegio Lituano c/o Mons. Alg. Bartkus V. Casalmoferrato, 20, 00182, Roma, Italia,

Amerikoje, jei norite nurašyti nuo mokesčių:

St. Casimir's Guild,
c/o Mrs. Ann Wargo,
125 S. Morris Str.
St. Clair, PA 17970 USA.

ATEITININKŲ SUSIRINKIMAS

įvyko lapkričio mėn. 15 d. mūsų globėjose p. M. Vinkšnaitienės rezidencijoje. Dalyvavo visi, nes reikėjo išsirinkti Valdybą 1995 metams.

Slaptu balsavimu (tikrai demokratiškai) išrinkome sekančiais: Paulo Butrimavičius – pirmininkas; Ana Paula Tatarūnaitė - vice-pirmininkė; Tomas Butrimavičius – sekretorius; Claudio Kupstaitis – kasininkas ir Rozana Rimašauskas Taschetto – socialiniams reikalams.

Nutarėme, kad sekantis mūsų susirinkimas bus gruodžio mėn. 18 d. 15 val. kalėdinėje nuotaikoje. Rinksimės į "terraço Lituania" kartu su tėveliais ir visi atsinešime lengvų užkandžių – turėsime agapę.

Baigiantis susirinkimui, atvyko mūsų parapijos klebonas kun. Juozas Šeškevičius, kurį mes pasveikinome jo gimtadienio proga ir stipriai visi, pagiedojom jam "Ilgiausių Metų". O taip pat pakvietėme jį būti mūsų kuopos dvasios Vadu.

Po to mūsų globėja visus skaniai pavaišino. Mes jai dėkojame.

Ana Paula Tatarūnaitė

CONVITE

O grupo de ESCOTEIROS PALANGA CONVIDA TODOS os escoteiros, amigos e familiares para a KŪČIA dos escoteiros.

Dia: 11 de dezembro de 1994

As: 17:00 hs.

Local: Paróquia S. José de V. Zelina

(Pedimos para trazer um prato de doce ou salgado e refrigerante)

Maiores informações:

272-9763 com Nádia

63.93.43 com D Eugênia

LITUANIKOJ

NUOMUOJAMI
KAMBARIAI – APARTAMENTAI
Lituanikoj galite praleisti atostogas ar savaitgalius labai pigiom kainom.

Skambinti V. Tumui: 274-24.96
ar V. Bacevičiui: 63.93.43

DR. LUIS DE CARVALHO KALINAUSKAS ADVOGADO

R. dos ESTUDANTES 15, 6º and. conj.62
Fone: 277.35.48

PARDUODAME
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
RUA INACIO 671 - V. ZELINA

DARBAVOSI SVETUR, SUKAKTĮ ATŠVENTĖ LIETUVOJE

*Kunigo PRANO GAVĖNO 75-tosios
amžiaus ir 45-tosios kunigystės metinės*

Vienas šviesuolių sugrįžusių į Lietuvą iš tolimosios ne ilsėtis, o rimtai dirbti, yra kunigas Pranas Gavėnas.

Parsivežęs į tėvynę ilgai širdyje glūdėjęs gimtojo krašto ilgesį, su didžiuliu įkarščiu ir jaunatviška energija uoliai darbuojasi. Jis noriai kviečiamas į įvairius kultūrinius miesto ir rajono renginius. Jį matome apsuptą būrio vaikų stovykloje, jaunimo ir suaugusiųjų tarpe.

Žinomi jo leidiniai: "Don Bosko jaunystėbičiulystė-apaštalavimas", "Mikas Magonė", "Domininkas Savijus", "Didysis reisas". Rengia spaudai: "Aukštyn širdis", "Petriukas iš Darbėnų", "Lietuva – Marijos žemė. Tai padės ne vienam vaikui, jaunuoliui ar suaugusiam giliau pažvelgti į save, į draugus, suvokti savo pašaukimą gyventi, pažinti didžiąsias vertybes.

Alytaus miesto valdžia ir visuomenė įvertino kun. Pr. Gavėno nuopelnus. 1944 m. birželio 15 d. jam buvo įteikta piniginė premija (ją paaukojo Marijos krikščionių pagalbos šventovės statybai) už sakralinę kūrybą, vertimus, publicistiką, vaikų, jaunimo ir suaugusių dvasinių vertybių puoselėjimą. Apie tai rašė ir "Alytaus naujienos" 1994 m. birželio 23 d. nr.

Tą atmintiną dieną senajame Alytaus parke susirinkus įvairių kartų alytiškių, ir svečių kartoms, iš lūpų liejosi sveikinuosiųjų mintys: "Ir ilsėsis ant jo Viešpaties Dvasia: išminties dvasia ir supratimo, patarimo dvasia ir stiprybės, mokslo dvasia ir maldingumo". Tokiais Šv. Rašto žodžiais sveikino sukaktuvininką Alytaus VIII vidurinės mokyklos VII klasės mokiniai ir auklėtoja, šio straipsnio autorė. Reiškė nuoširdžius linkėjimus "būti tiesa, kai melo tiek daug, būti džiaugsmas, kai baisiai sunku, būti šviesa, apšviečianti žmonių protus". Alytaus tikybos metodinis kabinetas, katechetai, Lietuvos katalikų mokytojų akademijos Alytaus skyrius ir ateitininkai.

Sukakties proga išspausdintame informaciniame lapelyje rašoma:

"Kun. Pranas Gavėnas gimė 1918 m. spalio 11 d., aštuntašis neturtingoj Zapolimų kaimo Gavėnų šeimoj. Jausdamas dvasinį pašaukimą 14 metų berniukas su kitais į jį panašiais išvyko Italijon mokyti saleziečių mokykloje. Geidė vykti į misijų kraštus (pas Amazonijos indėnus), tačiau viršininkai nusprendė, kad "lietuviai turi pasiruošti savo misijai Lietuvoj".

Tapęs kunigu saleziečiu, daugiau kaip 50 metų laikė Italijoje ir Brazilijoje atviro kelio į Tėvynę. Dabar jis jau laisvoji Lietuvoj".

Ne tik Alytuje buvo paminėta kun. Pr. Gavėno 45-erių metų kunigystės ir 75 m. amžiaus sukaktis, bet ir jo gimtojoje Kalvarijos parapijoje. Liepos 3 d. žmonės būriais rinkosi iš artimų ir tolimesnių vietovių į Kalvarijos šventovę susitikti su kun. Pr. Gavėnu, susijungti širdimis bendroje maldoje, jam aukojant šv. Mišias. Čia jis pirmiausia su giminėmis ir artimaisiais aplankė Kalvarijos kapinėse besiilsinčius savo tėvus ir parapijiečius, pašventino ant tėvų kapo paminklą.

Žvelgdamas į kauburėlį, į tą šventą žemelę, kurioje amžinam poilsiui Viešpaties globoje atgulė artimiausi, širdžiai brangiausi, pasijuto tarsi iš to didžiulio pasaulio, kuriame jį lūkimas vedžiojo daugelį metų, būtų vėl sugrįžęs į namus, į vaikystę. Mąstė apie motinos sunkią dalią, kuri mylimiausią 8-ąjį vaiką, pasiklojus Dievu ir Jo Motina Marija, išleido lyg gležną daigelį į pasaulį, nežinodama, kas jo laukia. Kokius jausmus tada širdyje slopino per skausmus pasauliui dovanojusi sūnų motina, ji tik viena žinojo. Nors daugiau neteko regėti savo sūnaus, bet žinojo, jautė, kad pasauliui dovanojo brandų grūdą, kuris dvasinėmis vertybėmis pasiaukojamai maitins gyvenimo kelyje sutiktuosius.

Kun. Juozo Mioldažio ir kitų kunigų sutiktas, aidint iškilmingai vargonų muzikai, džiaugsmingai garbino Dievo bendroje su tikinčiais Mišių aukoje.

Neveltui tą dieną žmonių lūpomis Dievo buvo skirti patys gražiausi žodžiai ir gėlių žiedai, o mielas kunigo veidas spinduliavo noru Dievo palaimą teikti susirinkusiems, kurie jungėsi ne tik bendroje maldoje, bet ir po šv. Mišių šventoriuje prie suvalkėčių paruošto stalo džiaugėsi iš kunigo rankų vaišindamiesi, galėdami artimai bendrauti.

Kunigo Pr. Gavėno iššventinimo į kunigus ir Alytaus Marijos krikščionių pagalbos parapijos veiklos pradžia sutapo. Liepos 3 d. buvo švenčiama vienerių metų veiklos sukaktis. Vakarą Mišiose kunigas padėkojo Švč. Mergelei Marijai, apjuosė jos statulėlę jam skirtu ažuolo lapų vainiku ir tauriais žodžiais kreipėsi į tikinčiuosius.

Lacrimos žodžiai, kuriais jį sveikino Kalvarijos "Caritas", tebūna išreikšti mūsų visų linkėjimai:

Tu būk KITOKS kaip mes visi,
ir mūsų brolis...
Juk tavo rankos ir kaktas
Jo ženklų amžiams pažymėtos.
Tau atiduotos širdys, ieškančios kelio.
Ir jų likimai amžini
jau įpinti į Tavo kelią –
kaip žiedai...
Ir jų ieškos iš Tavo rankos.

Danutė Smilgienė

Kunigas PRANAS GAVĖNAS SDB 1994 m. liepos 4 d. Kalvarijoje tarp giminių ir bičiulių

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŪSŲ PRENUMERATĄ ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

MŪSŲ ŽINIOS

PLOTKELĖS KŪČIU ŠVENTĖM

Kaip kiekvienais metais, ir šiemet bus išnešiojamos kalėdinės plotkelės lietuvių šeimom gyvenančiom šv. Juozapo parapijos ribose.

Toliau nuo parapijos gyvenantys tautiečiai yra prašomi pasiimti plotkelių parapijos klebonijoje, arba prašyti, kad būtų pasiųstos paštu.

KALĖDINIAI SVEIKINIMAI PER MŪSŲ LIETUVA

Kalėdų švenčių proga, daug kas sveikina savo gimines, bičiulius ar klientus per spaudą. Norintys tai padaryti per ML-vą, gali susisiekti su redakcija iki gruodžio 10 dienos.

PAVASARIO ŠVENTĖ LITUANIKOJ

Kaip jau buvo anksčiau skelbta ML-voje, sekmadienį, gruodžio 4 dieną, bus PAVASARIO ŠVENTĖ LITUANIKOJ su pietum ir kitom pramogom. Tikrai NEBUS autobuso, nes per mažai keliauninkų užsisakė vietas.

ŠVENTOS CECILIJOS ŠVENTĖ

Praeitą sekmadienį šv. Juozapo parapijos choras šventė savo globėjos šv. Cecilijos ir kartu choro šventę. Buvo iškilmingos mišios už gyvus ir mirusius choriistus.

Po mišių buvo choristų pietūs su gardžiais ir gausiais valgiais. Buvo taip pat gera ir linksma nuotaika.

Kaip atrodo, mūsų choras dar ilgai gyvuos ir pasitarnaus bažnyčios giedojime bei per tautines šventes.

Šventa Naktis

LIETUVIŠKU KALĖDINIŲ GIESMIŲ
NAUJA JUOSTELĖ

Gaunama šv. Juozapo parapijoje.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJA ANNA VERA TATARŪNIENĖ

mylimojo vyro a. a. JONO TATARŪNO prisiminimui.
Širdingai dėkojame ponei Verai už paramą spaudai
ir pagarbiai prisimename visiems brangų Joną Tatarūną

Redakcija ir administracija

DĖL LIETUVOS

Vykdami šiemet į Dainų Šventę Lietuvoje p.p. E. O. Guzikauskai sutiko nuvežti 900 dolerių dėl Lietuvoje veikiančios labdaros organizacijos CARITAS.

Šitie pinigai, kurie buvo čia sutelkti pernai lapkričio mėnesį lietuvių bazare, buvo asmeniškai įteikti Panevėžio vyskupui Juozapui Preikšai, kuris juos perdavė ten veikiančiam "Caritas" skyriui ir dėkotas parašė pakvitavimą.

Nė vieno bazaro metu neįmanoma parduoti visus suaukotus daiktus. Todėl organizatorės dairėsi progos: kur ir kada padaryti dar mini-bazarą ir jame parduoti tikrai lietuviškus daiktus, rankdarbius bei įvairias smulkmenas.

Ir štai, š.m. spalio mėn. 23 d., Spaudos šventės proga, gavome Šv. Juozapo parapijos klebono sutikimą panaudoti tam tikslui salėje vieną kampelį. Tat mudvi su Ana Paula Tatarūnaite paruošėme ten mini-bazaro stalą, kuriuo, pasirodo, susidomėjo daugelis lietuvių, ir mes turėjome R\$.172,50 pajamų.

Už šiuos pinigus norime pasiųsti Lietuvos CARITUI kelis siuntinius šiltų rūbų, kurie čia per 3 bazarus buvo nuširdžiai suaukoti, bet liko neparduoti. Manome, kad Lietuvoje juos galės panaudoti senelių prieglaudoms ir vaikų našlaitynams.

Dėkojame visiems už paramą Lietuvos labdarybei.

Mg. Vinkšnaitienė

GRUODŽIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sėkmės.

- 03 -- Justino Julio Žvingila
- 03 -- Jonas Šepetauskas
- 04 -- Brula Yolanda S. Pjevac
- 04 -- Albina Grigaliūnas
- 05 -- Daniela Maria Šiaulys
- 05 -- Nilza Guzikauskas Cilišauskas
- 05 -- Antonio Luiz de Abreu Carvalho
- 06 -- Adolfina Simanavičius
- 09 -- Jenny Marcinkevičius Bumbliis
- 15 -- Anibal Nicoluk
- 20 -- Rogerio Puodžiūnas
- 22 -- Izabel Seliokas
- 23 -- João Carlos Magila
- 28 -- Anete Cristina Žvingila Seixas
- 29 -- Helena Ostrinski Kučinskas
- 30 -- Anna Godliauskas
- 31 -- Maré Jovaiša
- 31 -- Rosmarli Ažuolas

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-VA

Sofija MISIUKAITĖ	R\$.10,00
Audra VOSYLIUS	R\$. 5,00
Nilza GUZIKAUSKAS	R\$.20,00
Marija MAČIULAITIS	R\$. 5,00
Alberto ZINEVIČIUS	R\$. 5,00
Walter POSTATNI	R\$. 5,00
Albina AMBROZEVIČIUS	R\$. 5,00
Anūpras TUMĖNAS	R\$. 5,00
Dr. Vitas KIAUŠAS	R\$.10,00
Veronika SKURKEVIČIUS	R\$. 8,00

ŽODYNAS

DICIONÁRIO
PORTUGUÊS LITUANO
LITUANO PORTUGUÊS

SEGUNDA EDIÇÃO

MŪSŲ LIETUVA